

EUROPEAN COMMISSION

DIRECTORATE- GENERAL
CLIMATE ACTION

Directorate B - European and International Carbon Markets

Document de orientare nr. 12
privind metodologia armonizată de alocare gratuită pentru EU ETS - 2024
revizuire

Orientări privind condiționalitatea alocării gratuite pentru implementarea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice

Versiunea finală publicată la 26 februarie 2024

Documentele de orientare nu reprezintă o poziție oficială a Comisiei și nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic. Cu toate acestea, acest ghid urmărește să clarifice cerințele stabilite în Directiva EU ETS și în FAR și este esențială pentru înțelegerea acestor reguli obligatorii din punct de vedere juridic.

CUPRINS

1	Introducere.....	3
1.1	Domeniul de aplicare al prezentului document de orientare	3
1.2	Structura acestui document de orientare	3
1.3	Unde găsiți documente de orientare	4
2	Context juridic	5
2.1	Directiva 2003/87/UE	5
2.2	Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei.....	6
3	Introducere în auditurile energetice și sistemele de management al energiei	9
3.1	Audituri energetice sau sisteme de management al energiei	9
3.2	Recomandări din audituri energetice sau sisteme de management al energiei	10
3.3	Declarația pe propria răspundere a operatorilor	11
4	Verificare dacă recomandările sunt relevante în contextul alocării gratuite	12
4.1	Abordare etapizată	14
4.2	Perioada de referință relevantă	16
4.3	Economii de energie în cadrul procesului industrial	17
4.4	Timp de rambursare	18
4.5	Costuri de investiții nerezonabile/Criterii de eligibilitate	19
4.6	Condiții de funcționare specifice instalației	21
4.7	Măsurile rămase sunt implementate integral?	22
4.8	Echivalența reducerilor de gaze cu efect de seră.....	22
5	Recuperarea alocării	25
6	Procedura pentru implementarea recomandărilor	26
7	Aspecte ale verificării	27

1 Introducere

1.1 Domeniul de aplicare al prezentului document de orientare

Acest document de orientare (GD) face parte dintr-un grup de documente, care sunt menite să sprijine statele membre¹ și autoritățile lor competente în implementarea consecventă în întreaga Uniune a metodologiei de alocare pentru a doua perioadă de alocare în faza 4 a EU ETS, în urma revizuirii Directivei EU ETS și a Regulamentului delegat 2019/331 al Comisiei în ceea ce privește „Normele tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în conformitate cu articolul 10a din Directiva EU ETS” (FAR)² și actele de punere în aplicare ulterioare. Documentul de orientare nr. 1 privind Orientările generale privind metodologia de alocare oferă o imagine de ansamblu asupra contextului legislativ al grupului de documente de orientare. Acesta explică, de asemenea, modul în care diferitele documente de orientare relaționează între ele și oferă un glosar al terminologiei utilizate pe parcursul ghidului.

Acest document de orientare se concentrează pe condiționalitatea alocării gratuite în ceea ce privește implementarea măsurilor de eficiență energetică. Acest concept a fost introdus recent la articolul 10a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE (Directiva EU ETS)³ și urmărește să stimuleze în continuare reducerea emisiilor de GES. În acest document este explicată implementarea practică a acestei reguli pentru operatori, verificatori și autoritățile competente (AC).

1.2 Structura acestui document de orientare

Acest document de orientare începe prin a oferi o privire de ansamblu asupra textului legal relevant din Directiva EU ETS și FAR. **Secțiunea 3** include informații generale despre auditurile energetice și sistemele certificate de management al energiei (EnMS), ce tipuri de recomandări de eficiență energetică pot apărea în urma auditurilor sau sistemelor și cum pot fi acestea implementate.

Secțiunea 4 explică ce recomandări făcute în cadrul unui audit energetic sau al unui sistem certificat de management al energiei sunt relevante în contextul FAR. Un arbore decizional oferă o imagine de ansamblu asupra tuturor condițiilor enumerate la articolul 22a alineatul (1) din FAR și evidențiază ce dovezi ar trebui furnizate de operator, când se aplică condițiile și ce verificări trebuie efectuate de către operator pentru a demonstra că se aplică o anumită condiție.

¹ Când termenul „state membre” este utilizat în prezentul document de orientare, acesta include țările EFTA acoperite de EU ETS, după caz.

² Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii la nivelul Uniunii pentru alocarea gratuită armonizată a certificatelor de emisii în conformitate cu articolul 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

³ Directiva (UE) 2023/959 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și Decizia (UE) 2015/1814 privind stabilirea și funcționarea unei rezerve de stabilitate a pieței pentru sistemul de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră al Uniunii (Text cu relevanță pentru SEE), PE/9/2023/REV/1, JO L 130, 16.5.2023, p. 134–202, a se vedea: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj>

În secțiunea 5, sunt furnizate informații despre modul în care operatorul își poate recupera certificatele dacă poate demonstra ulterior implementarea măsurilor de eficiență energetică. Informații mai detaliate vor fi furnizate odată ce temeiul legal din regulamentul ALC va fi clar.⁴

Secțiunea 6 clarifică modul în care dovezile privind aplicarea condițiilor prevăzute la articolul 22a din FAR pot fi colectate într-un mod armonizat și consecvent, creând condiții echitabile între statele membre.

Secțiunea 7 se concentrează asupra aspectelor relevante pentru verificatori.

1.3 Unde găsiți documente de orientare

Toate documentele de orientare ale Comisiei, întrebările frecvente și template-urile în legătură cu regulile de alocare gratuită pot fi găsite la:

https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

În plus, Comisia a oferit o serie extinsă de materiale de orientare în legătură cu MRVA (Monitorizare, Raportare, Verificare și Acreditare) în cadrul EU ETS. Utilizatorul documentului actual se presupune că este familiarizat cel puțin cu principiile de bază ale MRVA.

Referințele la articole din acest document se referă la Directiva EU ETS revizuită și la FAR.

Notă privind problemele restante în această versiune a documentului de orientare

Deoarece modificarea regulamentelor FAR și ALC nu este încă finalizată, anumite elemente ale acestui document de orientare sunt încă nedefinite. Aceasta include în special aspecte legate de regulamentul ALC care trebuie încă modificat pentru a implementa revizuirile de la articolul 10a din Directiva EU ETS. Acest ghid se poate referi și la alte legislații sau documente de orientare însoțitoare care sunt încă în proces de modificare.

⁴ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește noi modalități de ajustare a alocării cu titlu gratuit a certificatelor de emisii din cauza modificării nivelului de activitate.

2 Context juridic

Pentru a oferi stimulente suplimentare pentru reducerea emisiilor de GES, articolul 10a alineatul (1) din Directiva EU ETS impune condiții pe care instalațiile eligibile trebuie să le îndeplinească înainte ca valoarea finală a certificatelor să poată fi eliberată pentru instalațiile respective. Se aplică următoarele condiții:

1. Alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii către instalațiile care fac obiectul unui audit energetic sau unui sistem certificat de management al energiei conform articolului 8 din Directiva privind eficiența energetică (DEE)⁵ este redusă cu 20% dacă operatorii acestor instalații nu pot demonstra în mod satisfăcător autorității competente că recomandările de eficiență energetică din auditurile energetice sau sistemele certificate de management al energiei au fost implementate.
2. Alocarea cu titlu gratuit pentru instalațiile care au subinstalații cu indicator de referință pe produs va fi redusă cu 20% dacă emisiile specifice subinstalației sunt mai mari de percentila 80 din curba de referință a acestora. Acest lucru nu se aplică dacă acele instalații au un plan de neutralitate climatică conform.⁶

Reducerea cu 20% a alocării gratuite se aplică numai dacă unul sau ambele puncte de condiționalitate nu au fost îndeplinite (articolul 22c din FAR).

Acest document de orientare se va concentra pe aspectul condiționalității de la punctul 1. Pentru îndrumări suplimentare cu privire la condiția de la punctul 2, se face referire la Documentul de orientare 11 privind planurile de neutralitate climatică ca o condiție pentru alocarea gratuită.

2.1 Directiva 2003/87/UE

Temeiul legal pentru primul punct de condiționalitate poate fi găsit la articolul 10a alineatul (1) paragraful trei din Directiva EU ETS (a se vedea tabelul 1).

Alocarea de certificate de emisii pentru instalațiile care trebuie să efectueze un audit energetic sau să implementeze un sistem certificat de management al energiei în temeiul articolului 8 din DEE va fi redusă cu 20% dacă acele instalații nu pot demonstra că au implementat recomandările din auditurile energetice sau sistemele certificate de management respective. Există totuși motive pentru derogarea de la regulile de condiționalitate. Dacă costurile investițiilor pentru implementarea recomandărilor sunt prea mari sau dacă timpul de rambursare a investițiilor aferente recomandărilor este mai mare de trei ani, nu se va aplica o reducere. Acesta este și cazul

⁵ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE, JO L 315, 14.11.2012, p. 1–56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/27/oj>

⁶ Această dispoziție nu se aplică în cazul în care subinstalația cu indicator de referință pentru produs relevantă nu contribuie la mai mult de 20 % din suma numerelor anuale preliminare de certificate de emisie ale tuturor subinstalațiilor alocate cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2025.

În cazul în care operatorul instalației demonstrează că a implementat măsuri alternative care duc la reduceri de emisii de GES care sunt echivalente cu reduceri care ar fi fost realizate cu recomandările privind eficiența energetică în cauză. Aceste motive pentru derogarea de la condiționalitate sunt explicate în continuare în secțiunea 4.

Tabelul 1: Articolul 10a alineatul (1) paragraful trei din Directiva EU ETS

*Dacă o instalație este acoperită de **obligatia de a efectua un audit energetic sau de a implementa un sistem certificat de management al energiei** în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului (1) și dacă recomandările raportului de audit sau ale sistemului certificat de management al energiei **nu sunt implementate**, cu excepția cazului în care **timpul de rambursare a investițiilor relevante depășește trei ani sau dacă costurile respectivelor investiții sunt disproporționate**, atunci valoarea alocării gratuite se reduce cu 20 %. Valoarea alocării gratuite nu se reduce dacă un operator demonstrează că a implementat alte măsuri **care conduc la reduceri de emisii de gaze cu efect de seră echivalente cu cele recomandate** de raportul de audit sau de sistemul certificat de management al energiei pentru instalația în cauză.*

2.2 Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei

Pentru a se asigura că normele privind condiționalitatea sunt puse în aplicare în mod consecvent și uniform de către statele membre, articolul 10a alineatul (1) al patrulea paragraf impune Comisiei să elaboreze norme armonizate pentru punerea în aplicare a primului aspect al condiționalității. Aceste reguli armonizate ar trebui să definească în continuare termene și să ofere criterii mai concrete cu privire la momentul în care recomandările privind eficiența energetică sunt considerate a fi puse în aplicare și când se aplică una dintre excepțiile de la condiționalitate. Articolul 22a din FAR include acele cerințe specifice și asigură implementarea efectivă a cerințelor din directivă.

Articolul 22a din FAR repetă cerința din directivă conform căreia alocarea certificatelor trebuie redusă cu 20% dacă instalațiile reglementate de articolul 8 din DEE nu au demonstrat spre satisfacția autorității competente că toate recomandările din auditurile energetice sau sistemele de management energetic aplicabile au fost implementate.

Pentru a asigura securitatea juridică, recomandările sunt considerate a fi implementate dacă implementarea recomandării a fost finalizată și verificatorul a confirmat finalizarea implementării ca parte a verificării rapoartelor privind datele de referință. Operatorul instalației are totuși permisiunea de a recupera alocarea gratuită redusă în timpul depunerii rapoartelor anuale privind nivelul de activitate în anii următori, dacă furnizează dovezi verificate că implementarea recomandărilor de eficiență energetică a fost finalizată. În acest caz, verificatorul ar confirma finalizarea implementării ca parte a verificării raportului anual privind nivelul de activitate. Mai multe informații privind acest aspect pot fi găsite în secțiunea 5 a acestui document de orientare.

În unele cazuri, nu se va aplica o reducere a alocării certificatelor. În primul rând, acesta este cazul când nu au fost incluse recomandări de îmbunătățire într-un audit energetic relevant (adică 2019 – 2022 pentru a doua perioadă de alocare din Faza 4) sau când recomandările de eficiență energetică făcute nu sunt relevante pentru instalația specifică (a se vedea secțiunea 4.3). În al doilea rând, sunt aplicabile motivele specifice pentru derogare specificate la articolul 22a din FAR. Prin urmare, operatorul instalației ar trebui să urmeze anumiți pași pentru a identifica recomandările relevante. Tabelul 2 prezintă cerințele relevante din FAR.

Tabel 2: Articolul 22a din FAR

Condiționalitatea alocării cu titlu gratuit în ceea ce privește implementarea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice

1. Valoarea anuală finală a certificatelor de emisii alocate cu titlu gratuit, determinată în conformitate cu articolul 16(8) din prezentul regulament, instalației menționate la articolul 10a(1) al treilea paragraf din Directiva 2003/87/CE se reduce cu 20 % în conformitate cu articolul 10a alineatul (1) din directiva respectivă dacă operatorul nu poate demonstra în mod satisfăcător autorității competente că toate recomandările prevăzute la articolul 8 din Directiva 2012/27/UE au fost puse în aplicare.

Prin derogare de la primul paragraf, nu se aplică o astfel de reducere dacă operatorul poate demonstra în mod satisfăcător autorității competente că se aplică oricare dintre următoarele condiții:

- a) **timpul de rambursare** pentru investițiile relevante ale unei recomandări depășește trei ani;
- b) **costurile de investiție** pentru implementarea unei recomandări depășesc oricare dintre următoarele praguri:
 - i. 5 % din cifra de afaceri anuală a instalației sau 25% din profitul instalației, calculată pe baza mediilor anuale corespunzătoare pe cei trei ani calendaristici anteriori datei la care se depune cererea de alocare gratuită în conformitate cu articolul 4;
 - ii. 50 % din echivalentul economic mediu anual al sumei reduse în conformitate cu primul paragraf din valoarea anuală finală a certificatelor de emisii alocate gratuit în conformitate cu articolul 16(8), calculată pe baza prețului mediu al certificatelor de pe platforma comună de licitație în anul calendaristic relevant care precede cererea menționată la articolul 4 alineatul (2);
- c) **au fost implementate alte măsuri** în timpul sau după perioada de referință relevantă care duc la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul instalației **echivalente** cu cele recomandate de raportul de audit energetic sau de sistemul certificat de management al energiei în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2012/27/EU;
- d) recomandările **nu ar conduce la economii de energie în limitele de sistem ale procesului industrial** realizat în instalație;
- e) **condițiile de funcționare specifice instalației** , inclusiv perioadele de întreținere planificate sau neplanificate, pe baza cărora a fost determinată perioada de rambursare menționată la litera (a), nu au avut loc încă;
- f) recomandările raportului de audit sau ale sistemului certificat de management al energiei nu au fost emise **în primii patru ani ai perioadei de referință relevante** .

2. Operatorul stabilește, pune în aplicare, documentează și menține o **procedură** de punere în aplicare a recomandărilor și, după caz, demonstrează aplicarea condițiilor menționate la alineatul (1).

3. **Verificatorul** verifică, ca parte a verificării raportului privind datele de referință, menționat la articolul 4 alineatul (2), dacă recomandările menționate la alineatul (1), primul paragraph, sunt puse în aplicare și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), al doilea paragraf, acolo unde este cazul.

După caz, verificatorul verifică, ca parte a verificării raportului anual privind nivelul de activitate, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067**, dacă recomandările menționate la alineatul (1), primul paragraph, sunt puse în aplicare și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) al doilea paragraf, dacă este cazul.

4. Autoritatea competentă consideră că recomandările menționate la alineatul (1), primul paragraph, sunt puse în aplicare numai în cazul în care sunt îndeplinite toate următoarele condiții:

a) operatorul demonstrează finalizarea punerii în aplicare a recomandărilor respective;

b) verificatorul a confirmat finalizarea menționată la litera (a) în conformitate cu alineatul (3).

3 Introducere în auditurile energetice și sistemele de management al energiei

Articolul 10a alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva EU ETS se referă la auditurile energetice sau sistemele certificate de management al energiei reglementate de articolul 8 din Directiva 2012/27⁷ (DEE). Această directivă se va aplica până în octombrie 2025 și va fi apoi abrogată de DEE revizuită (Directiva 2023/1791)⁸. Pentru alocarea certificatelor de emisii pentru perioada 2026-2030 sunt relevante recomandările din auditurile energetice sau sistemele certificate de management al energiei care au fost efectuate în anii 2019-2022.⁹

3.1 Auditi energetice sau sisteme de management al energiei

Articolul 8 și anexa VI din DEE impun întreprinderilor să efectueze audituri energetice într-un mod independent și eficient din punct de vedere al costurilor, cel puțin o dată la patru ani de la data auditului energetic anterior. În prezent, întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) nu sunt obligate să efectueze audituri energetice, dar pot face acest lucru în mod voluntar. Dacă IMM-urile efectuează un astfel de audit energetic voluntar sau au un sistem de management al energiei, ele nu au obligația de a implementa recomandările din auditurile sau sistemele respective în temeiul articolului 22a. Întreprinderile cu un sistem certificat de management al energiei Standard ISO sau EN (care este definit la articolul 2 alineatul (11) din DEE)¹⁰ nu intră sub incidența acestei obligații de audit, cu condiția ca sistemul să includă un audit energetic și o evaluare a eficienței energetice a întreprinderii și implementarea măsurilor de creștere a eficienței energetice. Anexa VI oferă cerințe privind auditurile energetice care se aplică auditurilor energetice și auditurilor în cadrul sistemelor de management al energiei. O „întreprindere” nu este neapărat aceeași cu „instalația ETS”: poate consta din mai multe instalații ETS (și instalații non-ETS), ceea ce înseamnă că auditul energetic și raportul de audit vor acoperi toate aceste instalații ETS și instalații non ETS.

Un audit energetic este definit la articolul 2 alineatul (25) din DEE ca o procedură sistematică cu scopul de a obține cunoștințe adecvate despre profilul de consum de energie existent al unei clădiri sau al unui grup de clădiri, al unei operațiuni sau instalații industriale sau comerciale sau al unei instalații private sau serviciului public, identificarea și cuantificarea oportunităților de economisire a energiei rentabile și raportarea constatărilor. Cu alte cuvinte, este o inspecție,

⁷ Directiva (UE) 2023/1791 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2023 privind eficiența energetică și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955, JO L 231, 20.9.2023, p. 1

⁸ Directiva (UE) 2023/1791 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2023 privind eficiența energetică și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955 (reformare), PE/15/2023/INIT, JO L 231, 20.9.2023, p. 1–111, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj>

⁹ În DEE revizuită, cerințele privind aplicarea auditurilor energetice sau a sistemelor certificate de management al energiei au fost incluse în articolul 11, care se va aplica începând cu octombrie 2025. În cadrul DEE revizuită, întreprinderile cu un consum mediu anual de energie mai mare de 10 TJ trebuie să efectueze audituri energetice la fiecare patru ani. Articolul 11 din DEE va fi relevant pentru următoarea perioadă de alocare, între 2031 și 2035.

¹⁰ Sistem de management al energiei” înseamnă un set de elemente interconectate sau care interacționează ale unui plan care stabilește un obiectiv de eficiență energetică și o strategie pentru atingerea acestui obiectiv.

sondaj și analiză a consumatorilor de energie și a fluxurilor de energie pentru a identifica oportunitățile de economisire a energiei într-o clădire, transport, proces sau sistem din cadrul întreprinderii, pentru a oferi o imagine de ansamblu asupra posibilelor măsuri de economisire și a efectelor așteptate. Auditurile energetice respective sunt efectuate de experți calificați și/sau acreditați, care sunt supravegheați de autorități independente. Auditurile energetice sunt de obicei efectuate de auditori energetici externi, dar auditurile sau evaluările în sistemele de management al energiei pot fi efectuate și de experți interni calificați. Majoritatea țărilor au înființat o schemă națională de înregistrare sau mai multe organizații de înregistrare pentru auditorii energetici guvernate de autoritățile publice. Aceste scheme de înregistrare conțin liste publice de auditori energetici din care pot fi selectați auditori calificați pentru a efectua un audit energetic. În principiu, auditorii energetici trebuie să aibă educație relevantă în domeniul tehnic, câțiva ani de experiență profesională în domeniu și în majoritatea cazurilor, expertiză cerută de standarde specifice precum DIN EN 16247-1/5, ISO 50002 (audituri energetice), ISO 50003 (competențe pentru auditorii care certifică EnMS).

3.2 Recomandări din audituri energetice sau sisteme de management al energiei

Pentru a înțelege cerințele articolului 22a din Far, Tabelul 3 oferă mai multe informații despre auditurile energetice, tipul de recomandări care pot apărea dintr-un audit energetic și modul în care acestea pot fi implementate.

Tabelul 3: Implementarea recomandărilor din auditurile energetice sau sistemele de management al energiei

Recomandările din auditurile energetice sau sistemele de management al energiei pot acoperi o varietate de aspecte: de ex. îmbunătățiri energetice în procesele industriale sau performanța energetică a clădirilor și a altor instalații care nu sunt legate de procesul industrial. Tipul de recomandări poate varia și el: unele fiind de natură tehnică, altele privind modul în care energia este gestionată de organizație sau modul în care comportamentul oamenilor poate influența utilizarea energiei. Se pot face recomandări privind clădiri, iluminat, încălzire și cazane, ventilație și aer condiționat, pompe, refrigerare și răcire, procese industriale, tratarea deșeurilor, aer comprimat, energie regenerabilă și transport. Exemple de recomandări includ îmbunătățirea controlului calității și a echipamentului general, modificarea procedurilor operaționale, angajamentul față de formarea continuă și diseminarea de informații pentru a crește gradul de conștientizare în rândul personalului, implementarea de programe de schimbare a comportamentului, cum ar fi campanii de conștientizare a energiei, reducerea deșeurilor evitabile, verificarea setărilor sifonului, scurgeri de abur, scurgeri de compresor, repararea/înlocuirea supapelor de retur în echipamente precum compresoare.

Recomandările incluse în raportul de audit energetic conțin, în principiu: informații asupra fiecărei recomandări, economii de energie cuantificabile (care ar putea fi convertite, de exemplu, în tone de CO₂) și timpul de rambursare aferent acelei recomandări. În mai multe țări, companiile trebuie să elaboreze un program de implementare, un alt plan sau o înregistrare care specifică modul în care recomandările urmează să fie implementate: alocarea unei anumite date-țintă, resurse suficiente și persoana specifică responsabilă pentru finalizarea acesteia. Performanța recomandărilor implementate este monitorizată,

Înregistrată și încorporată ca intrare la următorul audit energetic. Prin urmare, majoritatea companiilor ar trebui să aibă un proces de administrare intern privind modul în care recomandările sunt implementate și monitorizate.

Pentru sistemele certificate de management al energiei, sunt efectuate audituri energetice sau evaluări ca parte a sistemului de management al energiei respectiv. În astfel de cazuri pot fi făcute recomandări similare.

3.3 Declarația pe propria răspundere a operatorilor

În cadrul EU ETS, pentru a reduce sarcina asupra verificatorilor și a autorității competente, operatorul ar trebui să includă o declarație pe propria răspundere în raportul privind datele de referință și în documentele însoțitoare, dacă este necesar, cu privire la următoarele două aspecte:

- Dacă instalația are obligații în temeiul articolului 8 din DEE și legislației naționale de punere în aplicare a acestui articol;
- În cazul în care sunt aplicabile cele de mai sus, dacă una sau mai multe recomandări relevante au fost emise în primii patru ani ai perioadei de referință relevante (adică, 2019-2022, a se vedea secțiunea 4.2) și dacă au fost implementate.

Secțiunea 4 discută cum se verifică dacă recomandările pentru măsuri de îmbunătățire sunt relevante în cadrul FAR și în ce circumstanțe măsurile pot fi considerate ca fiind implementate.

Nu este responsabilitatea autorității competente EU ETS sau a verficatorului să evalueze dacă un audit a fost necesar în temeiul articolului 8 din DEE și al legislației naționale de punere în aplicare a acestui articol. Aceasta înseamnă că, dacă nu a fost efectuat niciun audit energetic în perioada relevantă (2019-2022), nu se va aplica nicio reducere a certificatelor. Cu toate acestea, dacă datele prezentate în BDR¹¹ atenționează autoritatea competentă asupra faptului că operatorul ar putea face obiectul unor obligații de efectuare a unui audit sau a unui sistem certificat de management al energiei în temeiul articolului 8 din DEE, cea mai bună practică este să contactați autoritatea DEE relevantă din SM și să verificați cu aceasta dacă ar fi trebuit efectuat un audit. Orice nerespectare a DEE sau a legislației naționale de implementare a DEE și sancțiunea pentru neefectuarea auditurilor necesare ar intra în responsabilitatea autorității DEE.

¹¹ Informațiile dacă o instalație a fost supusă unui audit energetic sau unui sistem certificat de management al energiei în conformitate cu articolul 8 din DEE și dacă astfel de audituri au fost efectuate sunt disponibile din BDR (a se vedea declarația operatorului enumerată în Figura 1).

4 Verificare dacă recomandările sunt relevante în contextul alocării gratuite

Pentru a satisface cerințele articolului 22a din FAR, toate măsurile recomandate de auditurile de eficiență energetică trebuie să fie pe deplin implementate până în momentul în care operatorii își depun cererile pentru alocarea gratuită. Acest termen limită este până la **30 mai 2024** pentru a doua perioadă de alocare din Faza 4, adică pentru alocarea gratuită din 2026 până în 2030. Rețineți că transmiterea poate fi cu o lună mai devreme sau mai târziu, în cazul în care statele membre au stabilit un termen alternativ pentru o astfel de transmitere, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din FAR. În plus, întrucât verificatorul trebuie să verifice dacă implementarea recomandărilor a fost finalizată, măsurile trebuie să fi fost implementate până în momentul în care verificatorul trebuie să emită operatorului raportul de verificare aferent raportului privind datele de referință verificat.

Este responsabilitatea operatorului să furnizeze dovezi că punerea în aplicare a recomandărilor a fost finalizată. Astfel de dovezi includ, de exemplu, documentarea planurilor efectuate, măsuri concrete luate pentru implementarea recomandărilor¹², dovezi că implementarea acestor recomandări este finalizată și dovezi la fața locului (de exemplu, care să permită verificatorului să inspecteze că au fost înființate echipamente noi). Pentru a colecta acele dovezi într-o manieră structurată, operatorul trebuie să stabilească și să implementeze o procedură de implementare a recomandărilor privind eficiența energetică (a se vedea articolul 22a alineatul (2) și secțiunea 6). Operatorul pune la dispoziția verificatorului procedura și toate dovezile înainte și în timpul verificării, astfel încât verificatorul să poată verifica și confirma dacă implementarea recomandărilor a fost finalizată.

Dacă nu toate recomandările au fost complet implementate înainte de începerea verificării, operatorul mai are timp să se ocupe de aceasta, cu condiția ca operatorul:

- să informeze verificatorul la începutul verificării că o recomandare este încă în curs de finalizare în conformitate cu planurile de implementare ale operatorului și prezintă acele planuri, termenul de finalizare preconizat și alte dovezi relevante¹³ disponibile la acel moment;
- prezintă verificatorului dovezile de finalizare în timp util, înainte ca verificatorul să elibereze raportul de verificare către operator. Verificatorul trebuie să aibă suficient timp pentru a putea verifica și confirma dacă punerea în aplicare a recomandării este într-adevăr finalizată și pentru a putea finaliza o evaluare tehnică independentă (a se vedea secțiunea 7).

La sfârșitul verificării raportului privind datele de referință, verificatorul trebuie să confirme în raportul de verificare dacă implementarea tuturor recomandărilor a fost finalizată sau nu sau

¹² Verificatorul va analiza toate dovezile tuturor măsurilor concrete care au fost luate pentru implementarea recomandărilor din deciziile managementului, dovezi de alocare a fondurilor, până la documentația de punere în funcțiune a echipamentelor și achiziționarea de personal sau antreprenori și certificatele de finalizare.

¹³ De exemplu, decizii de management și dovezi de alocare a fondurilor.

dacă se aplică vreunul dintre motivele derogării (a se vedea secțiunea 7). Verificatorul trebuie, de asemenea, să raporteze orice observații făcute în timpul verificării de confirmare.

Până la 30 mai (sau un termen limită alternativ stabilit de statul membru), operatorul transmite raportul privind datele de referință și raportul de verificare corespunzător către autoritatea competentă când depune cererea pentru alocarea cu titlu gratuit a certificatelor. Autoritatea competentă este responsabilă cu evaluarea dacă toate condițiile pentru alocarea gratuită a certificatelor au fost îndeplinite și dacă alocarea trebuie redusă cu 20% sau nu. În acest scop, autoritatea competentă va verifica informațiile din raportul de verificare, dovezile furnizate de operator în raportul privind datele de referință și orice documente suplimentare furnizate de operator în cererea de alocare cu titlu gratuit a certificatelor¹⁴. Dacă este necesar, autoritatea competentă poate solicita informații suplimentare sau chiar poate inspecta ea însăși implementarea măsurilor de eficiență energetică. Figura 1 arată modul în care pașii menționați mai sus sunt interconectați.

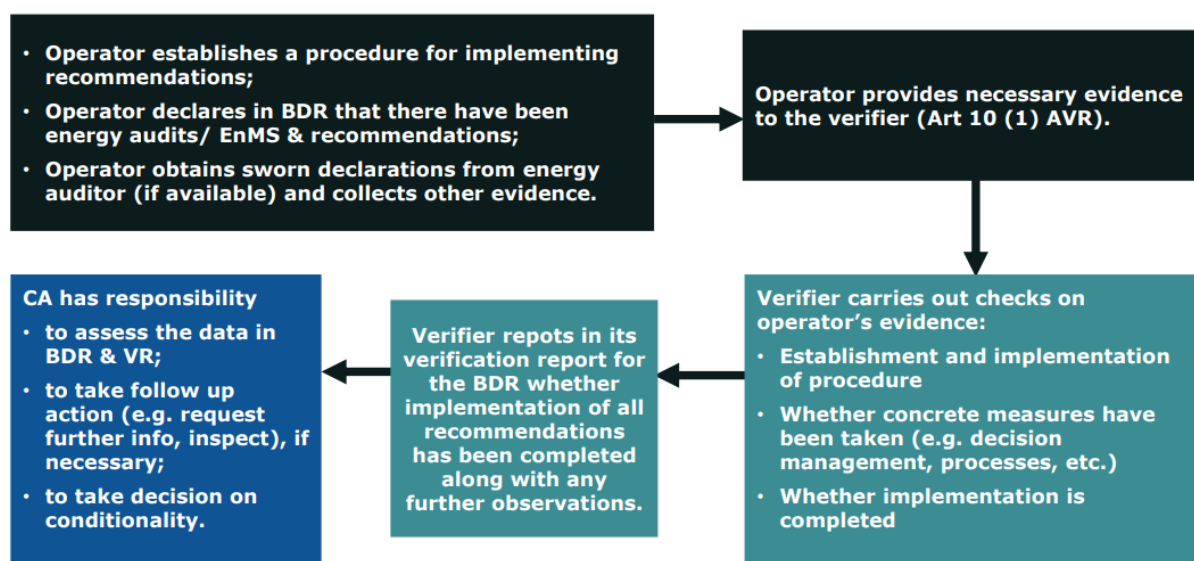

Figura 1 Relația dintre operator, autoritatea competentă și verificator în verificarea recomandărilor EE

Dacă nu sunt implementate toate măsurile, deducerea de 20% din alocarea gratuită a instalației se va aplica pentru următoarea perioadă de alocare, care ar fi de exemplu 2026-2030. Cu toate acestea, dacă până la momentul transmiterii primului raport ALC al noii perioade de alocare (adică, **31 martie 2026** pentru a doua perioadă de alocare din Faza 4) toate recomandările au fost implementate, operatorului i se permite să recupereze certificatele conform Regulamentului ALC (a se vedea secțiunea 5).

¹⁴ Astfel de documente suplimentare pot include procedura cerută la articolul 22a alineatul (2) sau documente care să dovedească că se aplică motivele pentru derogare (de exemplu, demonstrarea faptului că costurile de investiție sunt nerezonabile).

4.1 Abordare etapizată

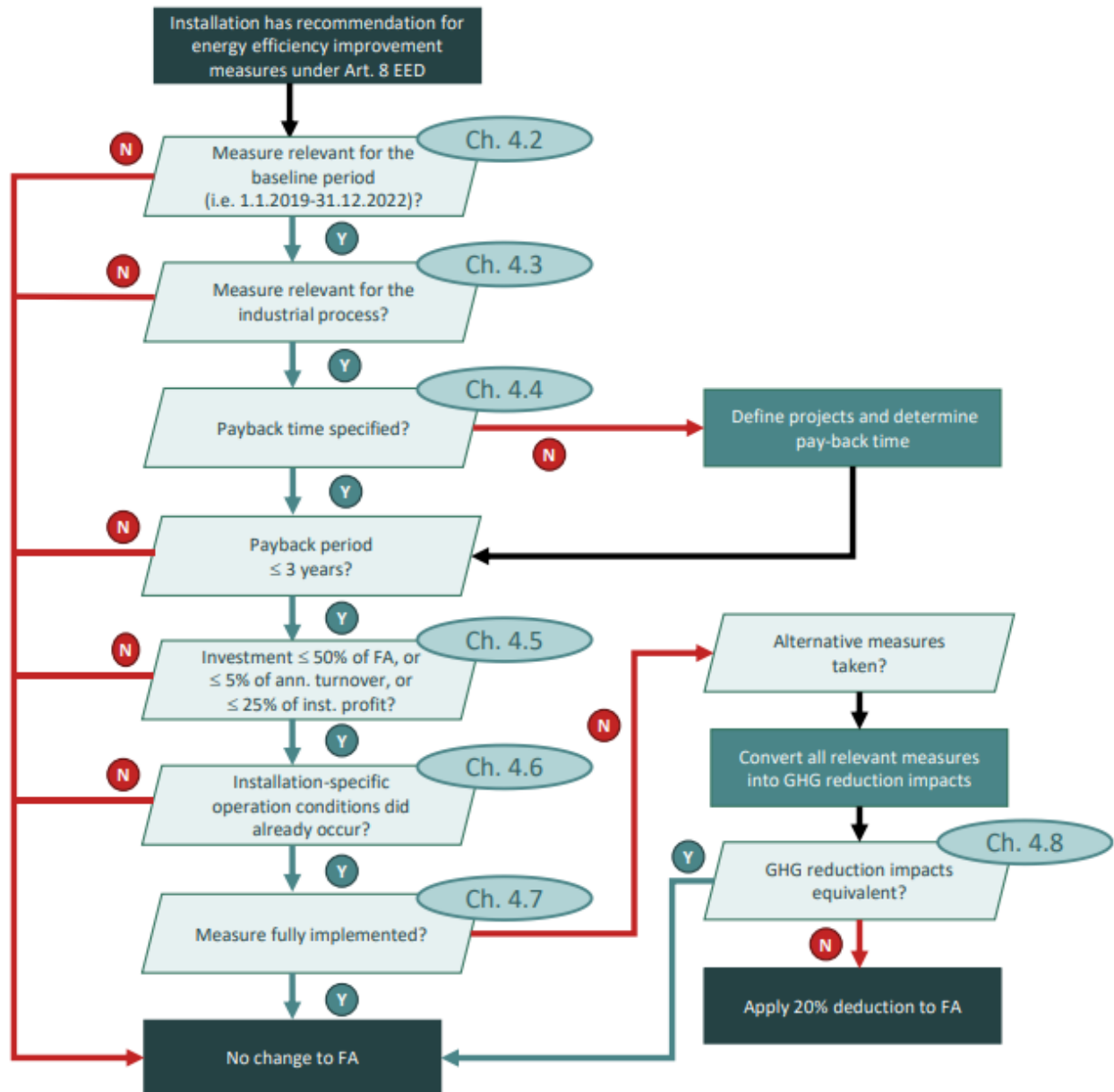

Figura 2: Arborele decizional pentru verificarea măsurilor de eficiență energetică (=EnEff).

„Bile” se referă la secțiunile din documentul de orientare curent, FA=Alocare gratuită

Arborele decizional de mai sus ilustrează pașii care trebuie luați pentru a demonstra dacă recomandările pentru eficiența energetică sunt relevante și au fost implementate, conducând la decizia dacă deducerea de 20% din alocarea gratuită se aplică sau nu.

Fiecare pas se referă la secțiunea din capitolul curent în care este descris pasul relevant. Fiecare dintre acești pași trebuie efectuat pentru toate recomandările relevante, așa cum este descris în Figura 3. Cu toate acestea, dacă evaluarea pentru o singură recomandare duce la concluzia că ar trebui să se aplice deducerea de 20%, evaluarea poate fi oprită, deducerea se va aplica automat întregii instalații.

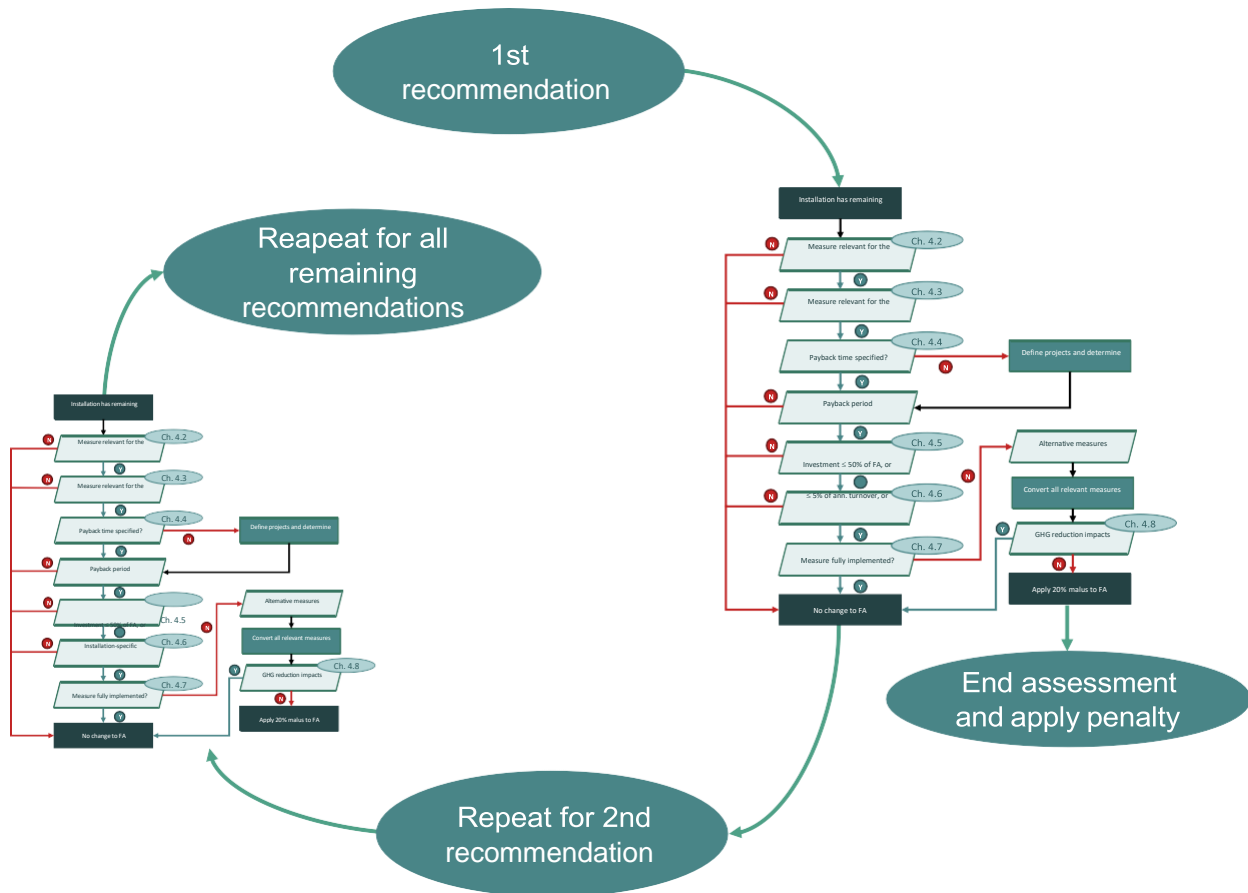

Figura 3: Evaluare pentru fiecare recomandare

4.2 Perioada de referință relevantă

Articolul 22a alineatul (1) litera (f) din FAR: „recomandările raportului de audit sau ale sistemului certificat de management al energiei nu au fost emise în primii patru ani ai perioadei de referință relevante.”

Pentru a oferi operatorilor suficient timp pentru implementarea recomandărilor, art. 22a litera (f) precizează că numai recomandările emise în primii 4 ani ai perioadei de referință, adică **1 ianuarie 2019 până la 31 decembrie 2022**, ar trebui luate în considerare pentru condiționalitatea eficienței energetice (a se vedea secțiunea 3.3 privind declarația pe propria răspundere). Orice recomandări emise pentru prima dată într-un audit energetic înainte de acești ani relevanți (de exemplu, în 2017), dar repetat într-un raport de audit energetic emis în perioada 2019-2022, deoarece recomandarea nu a fost încă implementată, se încadrează, de asemenea, în perioada relevantă și, prin urmare, sunt relevante mai departe pentru evaluarea implementării acestora.

Pentru perioada de timp relevantă, toate recomandările relevante trebuie implementate.

De exemplu, dacă există un audit în 2019 și unul în 2022, ambele audituri vor fi relevante. În cazurile în care ultimul audit a fost în 2018 și nu a fost efectuat niciun audit ulterior, nu vor exista recomandări în perioada de referință relevantă și deducerea nu se va aplica.

Figura 4 oferă o reprezentare grafică a cronologiei și a diferitelor termene limită pentru implementarea măsurilor de eficiență energetică.

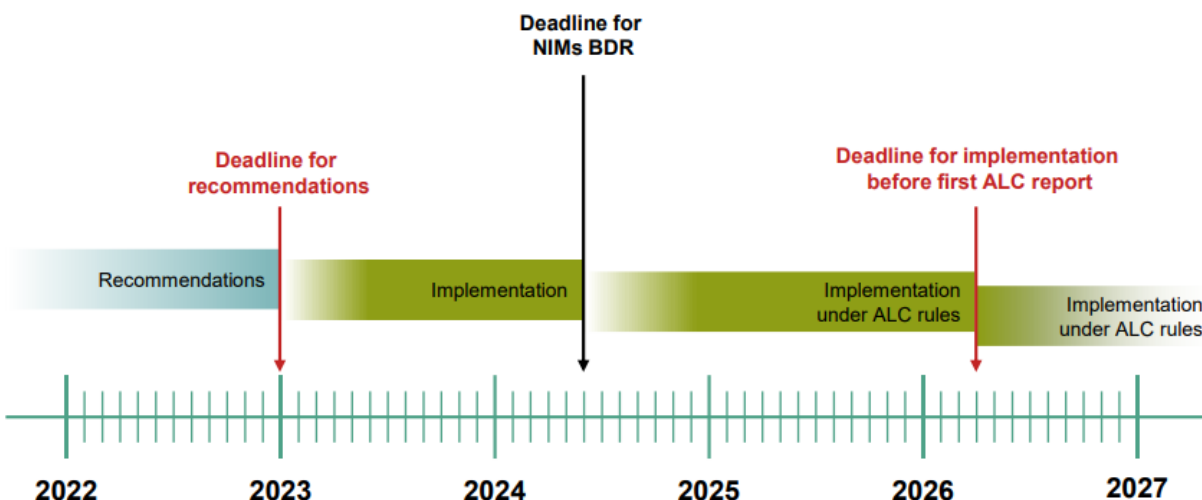

Figura 4: Cronologie pentru implementarea măsurilor de eficiență energetică

4.3 Economii de energie în cadrul procesului industrial

Articolul 22a alineatul (1) litera (d) din FAR: „recomandările nu ar conduce la economii de energie în limitele sistemului procesului industrial realizat în instalație”

Auditurile energetice sau sistemul certificat de management al energiei sunt de obicei efectuate la nivel de companie și, prin urmare, rapoartele de audit pot conține recomandări care, fie nu se referă la activitățile reglementate de instalația EU ETS (de exemplu, pentru a stimula angajații să folosească mai mult transportul public, reînnoirea parcului auto al companiei), fie sunt de natură transversală și nu specifice instalației. Acestea din urmă ar putea include recomandări de utilizare a aparatelor mai eficiente din punct de vedere energetic sau trecerea la iluminatul LED în clădiri (de birouri), precum și măsuri de izolare a clădirilor sau schimbarea combustibilului pentru sistemele de încălzire a birourilor. Este posibil ca, adesea, aceste măsuri să nu fie direct legate de procesul industrial.

Articolul 22a alineatul (1) litera (d) prevede că numai acele recomandări legate de procesul industrial ar trebui luate în considerare în contextul condiționalității alocării gratuite. Acest lucru necesită o traducere a fiecărei recomandări la nivel de companie în măsuri la nivelul procesului industrial al instalației.

Astfel, operatorul ar trebui să verifice mai întâi dacă recomandările sunt relevante la nivel de instalație. De exemplu, o măsură ar putea fi trecerea la cazane mai eficiente, dar instalația relevantă nu produce căldură măsurabilă. Într-un astfel de caz, această recomandare poate fi ignorată pentru instalația respectivă.

Operatorul trebuie apoi să verifice dacă o măsură care este relevantă pentru instalație se referă, de asemenea, și la procesul industrial al instalației. Izolarea clădirilor de pe amplasament ar putea fi relevantă pentru toate instalațiile care sunt parte din companie, dar acele clădiri nu se referă la procesul industrial. Cu toate acestea, trebuie luate în considerare toate recomandările referitoare la procesul industrial, indiferent de sursa de energie utilizată (de exemplu, electricitate, apă caldă, abur). Pentru instalațiile în care nu se produce niciun produs fizic (de exemplu, cărămizi, oțel, ciment) (de exemplu, termoficare), producția și/sau utilizarea căldurii/electricității constituie „procesul industrial”. De exemplu, pentru o instalație care produce numai termoficare, limita de sistem a procesului industrial ar include căldura produsă și transportată la limita instalației. Recomandări precum de ex. cazanele mai eficiente, o mai bună izolare a conductelor de transport termic în cadrul instalației în scopul termoficării, sunt astfel acoperite de procesul industrial. În afara graniței procesului industrial ar fi utilizarea căldurii pentru, de ex. încălzirea clădirilor de birouri din cadrul instalației.

Exemple de tipuri de recomandări care sunt sau nu relevante pentru procesul industrial pot fi găsite în Tabelul 4.

Tabelul 4: Exemple de măsuri cu și fără relevanță pentru procesul industrial

Exemple de măsuri...	
...în limitele sistemului procesului industrial efectuat la instalație	...nu se încadrează în limitele sistemului procesului industrial efectuat la instalație
<ul style="list-style-type: none"> • Schimbarea unui cazan pe gaz cu unul mai eficient care produce căldură utilizată în procesul de producție, de exemplu, încălzirea materiei prime • Treceți la un cuptor sau furnal mai eficient • Treceți la o coloană de distilare mai eficientă • O mai bună izolare a conductelor utilizate pentru transportul căldurii măsurabile în jurul instalației, unde căldura este utilizată pentru producție • Utilizarea unui agitator electric mai eficient • Instalarea recuperării căldurii din fluxurile de căldură reziduală, de exemplu, arderea gazelor reziduale • Optimizarea procesului care duce la mai puțină evaporare • Optimizarea procesului care duce la o curbă de ardere optimizată și, prin urmare, este necesar un consum mai mic de combustibil • Optimizarea procesului care duce la mai puțină respingere a produsului 	<ul style="list-style-type: none"> • Schimbarea unui cazan pe gaz cu unul mai eficient care produce căldura folosită doar pentru încălzirea birourilor • Treceți la frigidera mai eficiente din punct de vedere energetic pentru cantina de birou a instalației • Comutați la iluminarea LED • O mai bună izolare a conductelor pentru importul de căldură din afara limitelor instalației • Organizarea de autobuze care duc angajații la și de la locul de muncă • Instruire pentru angajați cu privire la comportamentele conștiente de energie • Optimizarea proceselor administrative astfel încât să fie necesare mai puține versiuni tipărite ale documentelor • Implementarea procedurilor care să încurajeze angajații să ia trenul atunci când călătoresc pentru serviciu

Notă: Unele măsuri se pot referi la procesul industrial, dar pot să nu conducă la reduceri de GES în cadrul instalațiilor (de exemplu, legate doar de reducerile de energie electrică importată), a se vedea, de asemenea, secțiunea 4.8.

4.4 Timp de rambursare

Articolul 22a alineatul (1) litera (a) din FAR „timpul de rambursare pentru investițiile relevante ale unei recomandări depășește trei ani”

De obicei, timpul de rambursare pentru fiecare măsură ar trebui specificat în raportul de audit DEE. Cu toate acestea, pentru cazurile în care acesta nu este menționat în raport, operatorii trebuie să determine ei înșiși timpul probabil de rambursare și costurile de investiție. FAR nu specifică cum se calculează această perioadă de rambursare și ce ipoteze (prețurile la energie, costurile cu personalul etc.) ar trebui să se aplice. În cazul în care legislația națională conține cerințe privind calcularea timpului de rambursare, aceste cerințe ar trebui aplicate. În caz contrar, operatorii își pot folosi standardele și orientările interne pentru calcularea timpului de rambursare (similar cu demonstrarea „costurilor nerezonabile”), de obicei, acestea ar putea face parte din regulile lor de contabilitate financiară (de exemplu, pentru alte investiții).

O modalitate de a demonstra că timpul de rambursare depășește trei ani este să folosiți următoarea ecuație:

$$\sum_{an=1}^3 \text{Costurile investiției} > \sum_{an=1}^3 \text{Economii de costuri și venituri suplimentare}$$

Economiile de costuri în această formulă includ economii de energie, dar și alte costuri economisite, cum ar fi economiile cu personalul sau operaționale, de exemplu costul economisit din consumul redus de materiale. Dacă se produce mai mult produs datorită măsurii de eficiență energetică, ar trebui luate în considerare și veniturile adăugate.

În cazul în care timpul de rambursare pentru o măsură depășește 3 ani, acest lucru ar putea fi confirmat, de exemplu, printr-o declarație sub jurământ semnată de conducerea superioară sau de auditorul energetic. O astfel de declarație ar trebui să fie verificată de verificator și depusă la autoritatea competentă ca parte a cererii de alocare gratuită.

4.5 Costuri de investiții nerezonabile/Criterii de eligibilitate

Articolul 22a alineatul (1) litera (b) din FAR: „costurile de investiții pentru punerea în aplicare a unei recomandări depășesc oricare dintre următoarele praguri:

i. 5% din cifra de afaceri anuală a instalației sau 25% din profitul instalației, calculată pe baza mediilor anuale corespunzătoare pe cei trei ani calendaristici anteriori datei la care se depune cererea de alocare gratuită în conformitate cu articolul 4;

ii. 50 % din echivalentul economic mediu anual al sumei reduse în conformitate cu primul paragraf din valoarea anuală finală a cotelor de emisie alocate gratuit în conformitate cu articolul 16 alineatul (8), calculată pe baza prețului mediu al cotelor de pe platforma comună de licitație în anul calendaristic relevant care precede cererea menționată la articolul 4 alineatul (2); ”

Punctul i) cifra de afaceri și profit: Profitul și cifra de afaceri sunt de obicei definite la nivel de companie (sau grup) și, prin urmare, pot să nu corespundă imediat limitelor de sistem ale instalației. Într-un astfel de caz, operatorul trebuie să demonstreze că cifra de afaceri sau profitul specific al instalației poate fi calculat, utilizând, de exemplu, documentația bazată pe standardele și orientările sale interne de contabilitate. Acolo unde acest lucru este fezabil, operatorul ar trebui să compare costurile de investiție pentru o măsură cu 5% din cifra de afaceri anuală a instalației sau 25% din profitul anual mediu al instalației, care este cea mai mică dintre cele două valori. Baza calculului (adică, demonstrarea conformității cu standardele și orientările interne) și rezultatele trebuie să fie puse la dispoziția verificatorului. Acolo unde acest lucru nu este fezabil,

punctul (i) nu se aplică și numai punctul (ii) poate fi utilizat pentru calcularea costurilor de investiții nerezonabile.

Punctul ii) echivalent economic: Dacă se aplică deducerea alocării, 20% din alocarea anuală finală a instalației este în pericol. Jumătate din alocarea în pericol ar fi astfel egală cu 10% din alocarea anuală finală a instalației. Cu toate acestea, alocarea exactă nu va fi disponibilă la momentul verificării și transmiterii rapoartelor privind datele de referință. Va fi disponibilă doar ulterior, când valorile BM pot fi actualizate și se determină alocarea finală, inclusiv calculul factorului de corecție transectorial (CSCF). Prin urmare, ca proxy rezonabil, operatorii își pot baza calculul alocării medii anuale (2026-2030) pe nivelurile sale istorice de activitate și pe alte date relevante verificate pentru raportul privind datele de referință, ținând cont de ratele de îmbunătățire ale valorilor de BM extrapolate și de un CSCF de 1.

Pentru a converti alocarea într-o valoare monetară, trebuie utilizat prețul mediu anual al unui certificat EU ETS, de exemplu, media prețurilor din 2023 s-ar aplica pentru a doua perioadă de alocare a Fazei 4. Această valoare va fi publicată anual de către Comisie. Pentru alte valute decât euro se aplică cursul de schimb mediu anual, pentru același an care a fost utilizat pentru a determina prețul mediu al certificatului EU ETS.

Exemplu de calcul al echivalentului economic

O instalație producătoare de sticlă are o subinstalație cu BM pe produs (sticle și borcane din sticlă incoloră) și o subinstalație de termoficare. Nivelul de activitate istoric (HAL) pentru anii 2019-2023 al subinstalației cu BM pe produs este de 115000 t de sticlă. HAL al subinstalației de termoficare este de 30 TJ.

Valoarea anuală preliminară a alocării pentru BM pe produs ar trebui calculată după cum urmează (a se vedea, de asemenea, secțiunea 4.1 din GD2 pentru mai multe detalii):

$$F_{p,k} = BM_p \times HAL_p \times CLEF_{p,k} \times CBAM_{p,k}$$

unde:

$F_{p,k}$ - Alocarea preliminară anuală estimată pentru produsul p în anul k (exprimată în EUA/an);

BM_p - Valoarea de referință pe produs pentru produsul p (exprimată în EUA/unitate de produs);

HAL_p - Nivel de activitate istoric al produsului p

$CLEF_{p,k}$ - Factor de expunere la riscul de relocare a carbonului pentru produsul p în anul k.

$CBAM_{p,k}$ - Factor al mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră pentru produsul p în anul k, dacă este relevant.

Alocarea finală este calculată prin înmulțirea alocării preliminare cu CSCF. HAL-urile vor fi calculate în raportul privind datele de referință (BDR) și utilizate pentru calculul de mai sus. Cu

toate acestea, valorile de BM nu vor fi cunoscute la momentul verificării măsurilor relevante de eficiență energetică, deoarece acestea pot fi calculate numai după ce colectarea datelor este completă. O abordare conservatoare ar putea fi calcularea BM cu rata minimă de actualizare, deoarece cel puțin această rată se va aplica în orice caz și pragul nu va fi subestimat, ceea ce duce la o abordare conservatoare. Alternativ, rata de actualizare stabilită în timpul ultimei colectări de date poate fi utilizată ca cea mai bună estimare.¹⁵

Valoarea BM pentru BM16 - Sticle și borcane din sticlă incoloră este de 0,382 t CO₂e/t în Anexa I din FAR. Rata minimă de actualizare a BM pentru 2026 - 2030 este de 0,3% pe an, conform articolului 10a alineatul (2) litera (d) din Directiva ETS. Aplicarea ratei de actualizare pe o perioadă de 20 de ani (din 2008 – 2028) va produce o valoare indicativă a BM care poate fi utilizată pentru acest calcul $0,382 \times (1 - 20 \times 0,3\%) = 0,359$.

Astfel, alocarea preliminară anuală ar fi:

$$F_{p,k} = 0,359 \times 115\,000 \times 1 \times 1 = 41\,285.$$

Pentru termoficare trebuie făcut același calcul (a se vedea GD2 secțiunea 4.3 pentru mai multe detalii, presupunând rata maximă de îmbunătățire a BM de 2,5% p.a.):

$$F_{DH,k} = 31,2 \times 30 \times 0,3^{16} \times 1 = 281$$

Presupunând un CSCF de 1, instalația ar primi 41 566 de certificate cu titlu gratuit anual. Prețul mediu al unui certificat EU ETS pentru 2023 va fi publicat de COM¹⁷. Presupunând o valoare de 83,6 €/t CO₂, echivalentul economic al alocării gratuite anuale este egal cu 3 474 918 €. Jumătate din cei 20% expuși riscului vor fi, prin urmare, egali cu 347 492 € (= 10% * 3 474 918). Astfel, costurile de investiție pentru orice măsuri recomandate care depășesc 347 492 € pot fi ignorate din evaluare.

4.6 Condiții de funcționare specifice instalației

Articolul 22a alineatul (1) litera (e) din FAR: „condițiile de funcționare specifice instalației, inclusiv perioadele de întreținere planificate sau neplanificate, pe baza cărora a fost determinată perioada de rambursare menționată la litera (a), nu au avut loc încă”.

Operatorul trebuie să furnizeze suficiente dovezi verficatorului că o recomandare necesită condiții specifice pentru implementare. În plus, operatorul trebuie să demonstreze că aceste condiții nu s-au petrecut de când a fost făcută recomandarea. Pentru aceasta, operatorul ar trebui să utilizeze informații specifice instalației, de exemplu, planuri pentru lucrările de întreținere anterioare și viitoare. În cazul în care operatorul poate demonstra că aceste condiții

¹⁵ https://climate.ec.europa.eu/system/files/2021-10/policy_ets_allowances_bm_curve_factsheets_en.pdf

Cu toate acestea, rețineți că nu poate fi utilizată nicio rată de actualizare sub 0,3%.

¹⁶ Rețineți că CLEF pentru termoficare este 0,3.

¹⁷ Adăugați o referință odată cunoscută

specifice de operare nu au avut loc încă, punerea în aplicare a măsurii specifice nu trebuie să fie evaluată în continuare. Operatorul ar trebui, de asemenea, să ofere o indicație despre momentul când vor fi îndeplinite condițiile specifice instalației și când poate fi finalizată implementarea. Acest lucru oferă verficatorului și autorității competente o imagine clară a momentului în care implementarea unei astfel de recomandări poate fi realizată în mod rezonabil.

Pentru a se asigura că măsura va fi implementată în viitor, operatorul poate oferi o confirmare, de exemplu, să semneze o declarație sub jurământ că măsura va fi implementată odată ce se vor îndeplini condițiile de funcționare definite. Operatorul ar trebui să prezinte verficatorului orice dovezi relevante disponibile pentru a demonstra că punerea în aplicare a măsurii se va face odată ce condițiile de exploatare au loc, de exemplu, că acestea fac parte din planurile pentru oprirea unei instalații, programele de întreținere planificate, planurile de implementare sau contractele cu companii însărcinate să facă implementarea și, eventual, documente, cum ar fi facturile de la echipamentele pre-achiziționate ca parte a planificării.

4.7 Măsurile rămase sunt implementate integral?

Dacă, după pașii prevăzuți în secțiunile 4.2 până la 4.6, orice recomandări pentru măsuri de îmbunătățire a energiei rămân aplicabile instalației, operatorul trebuie să demonstreze fie că fiecare măsură rămasă a fost implementată în totalitate, fie că au fost efectuate alte măsuri care conduc la reduceri echivalente ale GES. Aceasta din urmă este discutată în secțiunea 4.8.

Pentru a demonstra că măsurile au fost pe deplin implementate, procedura descrisă în secțiunea 6 va fi relevantă. Mai mult, pașii de verificare descriși în secțiunea 7 pot ajuta, de asemenea, operatorul să proiecteze procedurile și să prezinte rezultatele într-un mod care poate fi ușor verificat de către verficator.

4.8 Echivalența reducerilor de gaze cu efect de seră

Articolul 22a alineatul (1) litera (c) din FAR: „în cursul sau după perioada de referință relevantă au fost puse în aplicare alte măsuri care au dus la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul instalației echivalente cu cele recomandate în raportul de audit energetic sau de sistemul certificat de management al energiei conform articolului 8 din Directiva (UE) 2012/27/UE”

Pentru a stimula alte măsuri care trebuie luate de operator pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, FAR permite implementarea altor măsuri, cu condiția ca ambele condiții de mai jos să se aplice:

- Măsurile au fost implementate în timpul sau după perioada de referință relevantă (de exemplu, în sau după 2019 pentru a doua perioadă de alocare a Fazei 4) și
- Măsurile conduc la o reducere echivalentă a emisiilor de gaze cu efect de seră.

În cazul în care au fost implementate măsuri alternative, operatorul trebuie să demonstreze că se aplică ambele condiții.

Pentru a determina echivalența unor astfel de reduceri de gaze cu efect de seră, trebuie mai întâi definite limitele sistemului. FAR afirmă că reducerile de emisii trebuie să fie „în cadrul instalației”. Astfel, ar trebui luate în considerare numai emisiile directe ale instalației în sine și, pentru a fi în conformitate cu articolul 22a alineatul (1) litera (d) (a se vedea secțiunea 4.3), ar trebui luate în considerare doar economiile de gaze cu efect de seră aferente procesului industrial în sine. Deci, de exemplu, în cazul în care o recomandare DEE se referă doar la energia electrică care este exclusiv importată (fără producție proprie de energie electrică), reducerile de GES în cadrul instalației sunt zero. Cu toate acestea, dacă electricitatea este produsă complet sau parțial la fața locului, reducerile de GES asociate trebuie luate în considerare atunci când se compară cu reducerile de GES din orice alte măsuri. Prin urmare, în măsura în care electricitatea este produsă la fața locului, fracțiunea relevantă din producția proprie trebuie luată în considerare, atunci când se calculează reducerile de GES ale unei recomandări.

În multe cazuri, va fi util să se evalueze reducerea emisiilor în contextul subinstalațiilor. Avantajul acestei abordări este că datele referitoare la subinstalații sunt bine cunoscute și factorul de emisie specific (de exemplu, t CO₂/t produs) poate fi comparat cu factorul de emisie estimat a fi atins pentru o măsură alternativă. Dacă este posibil, operatorul se asigură că datele utilizate pentru calcularea emisiilor sunt în concordanță cu planul de monitorizare (PM) și cu planul metodologic de monitorizare (PMM) al instalației. De exemplu, o măsură alternativă ar putea reduce consumul unui anumit combustibil. Pentru a calcula reducerea corespunzătoare a emisiilor, vor fi necesari parametri de calcul (PCN, FE,...). Acești parametri trebuie preluați din PM, acolo unde este cazul.

Cu toate acestea, trebuie avut grijă ca emisiile de gaze cu efect de seră ale întregii instalații să fie reduse. Așadar, dacă măsurile reduc emisiile într-o subinstalație, dar le cresc într-o alta, ambele trebuie evaluate în comun, iar impactul global trebuie evaluat, asigurându-se că emisiile totale ale instalației au fost reduse.

Exemplu

O instalație care produce blocuri ceramice a instalat recent un nou cuptor tunel care le permite să păstreze mai multă căldură în cuptor și astfel să reducă cantitatea de combustibil folosită pentru ardere. În plus, sunt folosite diferite vagoane de cuptor care au nevoie de mai puțină energie pentru a le împinge. Consumul specific de energie (SEC) pe tonă de produs a scăzut astfel de la 1,1 GJ/t la 0,8 GJ/t pentru subinstalația cu indicator de referință pentru combustibil. Cu toate acestea, deoarece mai puțină căldură părăsește cuptorul, trebuie utilizat mai mult combustibil în timpul uscării blocurilor. Căldura din cuptorul folosit anterior pentru această etapă nu mai este acum disponibilă, iar factorul de emisie specific pentru această etapă a crescut de la 0,6 GJ/t la 0,7 GJ/t. Deoarece aceeași cantitate de produs este trecută prin cuptor și uscător (100000 t de produs) și ambele subinstalații folosesc doar gaz natural (FE= 56,1 t CO₂/TJ) ca și combustibil, reducerile de gaze cu efect de seră pot fi ușor de calculat: a se vedea Tabelul 5, ceea ce arată clar că emisiile globale la nivel de instalație au scăzut. Reducerea de energie electrică datorată schimbării vagoanelor cuptorului nu este luată în considerare, deoarece nu are nicio

influență asupra emisiilor directe ale instalației, deoarece instalația importă toată energia electrică utilizată.

Reducerea a 1 112 t CO₂ poate fi apoi comparată cu reducerile din alte măsuri pentru a vedea dacă se ajunge la o reducere echivalentă.

Tabelul 5: calculul reducerilor de emisii

	Consumul specific de energie (SEC) înainte	Consumul specific de energie (SEC) după	Emisii înainte	Emisii după	Reducerea emisiilor
	[GJ/t]	[GJ/t]	[t CO ₂]	[t CO ₂]	[t CO ₂]
ardere	1.1	0.8	6 171	4 488	1 683
uscare	0.6	0.7	3 366	3 927	-561
Total la nivel de instalație					1 122

Tabelul 6: Alte exemple de măsuri alternative care ar putea/nu ar putea fi luate în considerare

Alte exemple de măsuri alternative care...	
... ar putea fi luate în considerare	... nu au putut fi luate în considerare
<ul style="list-style-type: none"> • Schimbarea aparatelor care economisesc căldura produsă la instalație • Schimbarea aparatelor care economisesc energie electrică, în cazul în care energia electrică este produsă în cadrul instalației din surse fosile (de exemplu, CHP) • Utilizarea diferitelor intrări care produc mai puține emisii (de exemplu, combustibil, materiale de proces,...) • Utilizarea biomasei regenerabile • Optimizarea proceselor astfel încât aceeași producție să determine mai puține emisii (de exemplu, less breakage) 	<ul style="list-style-type: none"> • Schimbarea aparatelor care economisesc căldura importată, deoarece aceasta nu are impact asupra emisiilor directe ale instalației • Schimbarea aparatelor care economisesc energie electrică, dacă energia electrică este exclusiv importată • Izolarea clădirilor, deoarece nu este legată de procesul industrial

5 Recuperarea alocării

FAR 21: „Pentru a proteja stimulentele date de introducerea condiționalității, unei instalații ar trebui să i se acorde posibilitatea de a recupera alocarea gratuită redusă după ce a implementat măsurile recomandate ca parte a raportului anual privind nivelul de activitate și după ce implementarea măsurilor recomandate a fost verificată. Ar trebui stabilit un ciclu anual de revizuire a condiționalității instalațiilor neconforme care să urmeze raportării nivelurilor anuale de activitate. Operatorii instalațiilor neconforme care se confruntă cu reducerea cu 20 % a alocării de certificate cu titlu gratuit ar trebui să furnizeze autorității competente dovezi verificate cu privire la punerea în aplicare a tuturor măsurilor recomandate pentru a asigura recuperarea alocării de certificate cu titlu gratuit reduse din cauza condiționalității.”

După cum se indică în secțiunea 4, toate recomandările trebuie să fie puse în aplicare până la momentul transmiterii raportului privind datele de referință verificat (de exemplu, **30 mai 2024**) pentru ca deducerea să fie evitată. Cu toate acestea, dacă până la momentul transmiterii primului raport ALC verificat al noii perioade de alocare (adică, **31 martie 2026** pentru a doua perioadă de alocare din Faza 4), toate recomandările care erau restante până la momentul transmiterii BDR-ului verificat, au fost pe deplin implementate, operatorului i se permite să recupereze alocarea gratuită redusă. Dacă acesta este cazul, în 2026 își vor primi alocarea integrală, fără reducerea de 20% (a se vedea Figura 4).

În caz contrar, se aplică reducerea. Cu toate acestea, operatorul are șansa de a dovedi în fiecare an, ca parte a raportului anual privind nivelul de activitate, că toate măsurile recomandate sunt pe deplin implementate și să-și recâștige alocarea integrală pentru restul perioadei de alocare.

Există totuși o condiție prealabilă. Operatorul trebuie să demonstreze autorității competente că implementarea recomandării este încheiată și verificatorul a confirmat acest fapt în raportul de verificare aferent raportului ALC respectiv. Verificări similare vor fi efectuate de către verificator, așa cum este descris în secțiunea 7. După cum este descris în secțiunea 4, este responsabilitatea autorității competente să evalueze dacă o astfel de recuperare a certificatelor este adecvată odată ce a analizat dovezile operatorului, raportul privind nivelul de activitate anual verificat și raportul de verificare corespunzător. Acest proces de recuperare va fi reglementat în Regulamentul privind ajustarea datelor de alocare.

6 Procedura pentru implementarea recomandărilor

Articolul 22a alineatul (2) din FAR: „Operatorul stabilește, implementează, documentează și menține o procedură de punere în aplicare a recomandărilor și, după caz, demonstrează aplicarea condițiilor menționate la alineatul (1).”

Referirea la proceduri este un proces bine stabilit în cadrul EU ETS, atât pentru planul de monitorizare a emisiilor, cât și pentru planul metodologic de monitorizare pentru alocare gratuită. Aceasta este utilizată în cazul în care orice activități de monitorizare (cum ar fi stadiul implementării măsurilor de îmbunătățire a energiei recomandate) care nu sunt esențiale în fiecare detaliu și care, prin natura lor, tind să fie modificate frecvent după cum se consideră necesar, pot fi puse în „proceduri scrise”. Procedura ar trebui să fie menționată în PMM, implementarea acesteia să fie verificată de către verificator (a se vedea secțiunea 7) și, la cerere, să fie pusă la dispoziția autorității competente.

În scopul urmăririi stării măsurilor recomandate și al colectării dovezilor privind implementarea recomandărilor, această procedură ar trebui să acopere cel puțin următoarele aspecte:

- Cine este responsabil pentru pașii individuali în urmărirea oricăror recomandări care decurg din rapoartele de audit DEE sau din sistemul certificat de management al energiei;
- Ce pași sunt întreprinși pentru a urmări procesul de implementare pentru fiecare măsură recomandată. Aceasta ar include conversia oricăror „puncte de acțiune” sau alte forme de urmărire menționate în rapoartele de audit sau din sistemele certificate de management al energiei în „recomandări pentru măsuri de eficiență energetică”, după caz;
- Cum se realizează conversia din datele și informațiile la nivel de companie (recomandări pentru măsuri, cifra de afaceri, profit etc.) în date și informații la nivel de instalație sau proces industrial, respectiv, acolo unde este relevant;
- Ipoteze și pași de calcul pentru toți parametrii relevanți (a se vedea elementele secțiunii 4), cum ar fi timpii de rambursare, proporționalitatea, măsurile echivalente etc.
- Cum este asigurată calitatea datelor (de exemplu, întâlniri regulate între echipele relevante care implementează recomandările și echipa EU ETS, instruire, principiul celor 4 ochi);
- Unde sunt stocate datele și informațiile despre starea fiecărei măsuri recomandate.

7 Aspecte ale verificării

Articolul 22a din FAR impune verificatorului să verifice și să confirme implementarea recomandărilor privind eficiența energetică ca parte a verificării rapoartelor privind datele de referință și, dacă este cazul, ca parte a verificării rapoartelor anuale privind nivelul de activitate.

Verificările verificatorului asupra recomandărilor de eficiență energetică se vor concentra pe evaluarea dacă implementarea recomandărilor este finalizată. Astfel, împreună cu dovezile de implementare ale operatorului, verificatorul se va baza pe informațiile asociate cu raportul de audit energetic sau cu rezultatele sistemului certificat de management al energiei și nu va reface audituri care au fost efectuate de auditorul energetic¹⁸. Pentru a confirma implementarea recomandărilor de eficiență energetică, verificatorul va trebui să efectueze anumite verificări, inclusiv:

- Verificări pentru a se asigura că se poate baza pe informațiile de audit energetic și pe dovezile operatorului, așa cum ar fi cazul la verificarea oricăror probe de audit în scopul verificării:

- o Dacă auditorul energetic a fost calificat și certificat pentru a efectua audituri în statul membru relevant.¹⁹ În țările în care sunt utilizate registre (sau organisme profesionale) pentru a enumera auditorii eligibili și calificați, aceasta ar fi o simplă verificare încrucișată cu registrul dacă auditorul energetic este pe listă. Guvernul sau instituția responsabilă cu monitorizarea competenței auditorilor energetici a verificat deja calificările și competența unui auditor energetic individual în raport cu standardele specificate. Astfel de registre sunt publice și accesibile verificatorilor EU ETS. Dacă astfel de registre nu sunt utilizate, verificatorul ar trebui să verifice normele aplicabile privind aprobarea/certificarea auditorilor din statele membre individuale și să verifice cu autoritatea de reglementare sau instituția responsabilă;

- o Dacă recomandările sunt la nivelul unei întreprinderi, organizații sau instalații individuale. Verificatorul ETS se va concentra pe acele recomandări care sunt relevante pentru procesul industrial al instalației individuale. Dacă recomandările sunt făcute la nivel de întreprindere sau organizație, verificatorul va verifica dovezile operatorului cu privire la modul în care recomandările sunt alocate sau repartizate unei instalații ETS individuale pentru a se asigura că sunt rezonabile.

- Verificări ale dovezilor operatorului cu privire la implementarea recomandărilor privind eficiența energetică, inclusiv:

¹⁸ Un auditor energetic poate fi un auditor extern certificat în efectuarea unor astfel de audituri sau, în cazul sistemelor de management energetic, un auditor intern calificat și instruit în realizarea auditurilor energetice interne.

¹⁹ În cazul în care există un auditor intern, verificatorul ETS va verifica dacă există dovezi că auditorul intern este competent (de exemplu, dacă auditorul este instruit în realizarea auditurilor interne).

- o Dacă operatorul a stabilit, implementat și documentat o procedură de implementare a recomandărilor de eficiență energetică. Procedurile de verificare fac parte din procesul normal de verificare;
- o Dacă operatorul a luat măsuri concrete pentru implementarea recomandărilor; de exemplu:
 - Dacă operatorul are în vigoare un proces de luare a deciziilor, alocare de fonduri, achiziții și management de proiect care este stabilit pentru implementarea recomandărilor și este aplicat;
 - Dacă proiectele de eficiență energetică au fost aprobate și implementate inclusiv parcurgerea procesului de alocare a cheltuielilor de capital, punerea în funcțiune a echipamentelor sau alte măsuri necesare pentru implementarea recomandării, achiziționarea sau angajarea de personal sau contractori pentru implementarea recomandărilor;
- o Dacă recomandările au fost marcate ca finalizate în proceduri sau planuri de implementare și/sau dacă există un certificat de finalizare, un certificat de punere în funcțiune sau un document echivalent.

Verificările menționate mai sus arată că verificatorul EU ETS nu verifică dacă recomandările au fost implementate corect. În schimb, un verificator EU ETS s-ar concentra pe verificarea dovezilor că punerea în aplicare a recomandărilor este finalizată. În principiu, verificatorii ar trata acest lucru într-un mod similar ca atunci când se confruntă cu alte tipuri de dovezi obținute prin alte părți ale verificării lor: de exemplu, verificarea certificatelor de biomasă și a dovezilor de durabilitate, verificarea rezultatelor analizelor de la laboratoarele acreditate și verificarea sistemelor de control intern. Verificatorul ar efectua verificări asupra dovezilor pentru a se asigura că acestea sunt plauzibile și că se poate baza pe acestea pentru a ajunge la concluzii.

În ceea ce privește verificarea relevanței măsurilor (adică, toți pașii discutați în secțiunea 4), verificatorul verifică dacă una dintre condiții este aplicabilă pe baza dovezilor operatorului. Autoritatea competentă utilizează informațiile din raportul de verificare și, dacă este cazul, alte dovezi furnizate de operator²⁰ pentru a evalua dacă sunt aplicabile excepții. Tabelul 7 arată ce verificări trebuie să efectueze un verificator în acest scop.

²⁰ Autoritatea competentă este liberă să solicite informații suplimentare dacă acest lucru este necesar.

Tabel 7: Verificări care trebuie efectuate de către verificator

Verificatorul trebuie să efectueze următoarele verificări:

Verifică dacă există recomandări din auditurile energetice aplicabile sau din sistemul certificat de management al energiei (secțiunea 4.2): verificatorul verifică declarația pe propria răspundere în raportul privind datele de referință al operatorului și verificări încrucișate cu alte dovezi ale operatorului (de exemplu, procedura de implementare a recomandărilor, rapoarte de audit energetic și rapoarte relevante din sistemele de management al energiei). Dacă nu există recomandări sau audituri relevante, verificatorul nu trebuie să întreprindă măsuri suplimentare. Verificatorul ar trebui să verifice această condiție în timpul analizei strategice.

Verifică dacă recomandările conduc la economii de energie în limitele sistemului procesului industrial efectuat în instalație (secțiunea 4.3). Verificatorul verifică dacă recomandarea specifică privind eficiența energetică se referă la limitele sistemului instalației și la procesul industrial în sine. În acest scop, verificatorul verifică încrucișat dovezile operatorului cu informațiile din autorizație, planul de monitorizare și planul metodologic de monitorizare. Acolo unde este necesar, verificatorul efectuează verificări asupra datelor înainte de implementarea unei măsuri și asupra celor mai bune date disponibile referitoare la stadiul implementării în timpul verificării pentru a vedea dacă s-ar realiza o economie de energie prin implementarea măsurii (de exemplu, o linie de referință a consumului de energie operațional înainte de implementarea proiectului și datele de potrivire de după implementare). În acest caz, verificatorul analizează, de asemenea, orice normalizare necesară pentru a se asigura că comparația "este similară"²¹. Operatorul ar trebui să furnizeze dovezile necesare pe care verificatorul le verifică apoi. În majoritatea cazurilor, verificările verificatorului se vor concentra pe faptul dacă recomandările se referă la limitele sistemului și procesul industrial al instalației.

Verificări asupra timpului de rambursare (secțiunea 4.4): în cele mai multe cazuri, timpul de rambursare va fi specificat în raportul de audit energetic sau în informațiile rezultate din sistemul de management al energiei. Cu toate acestea, în unele cazuri, timpul de rambursare poate să nu fie specificat în raportul de audit energetic sau în informațiile sistemului certificat de management al energiei. Verificatorul ar verifica, în acest caz, dacă operatorul a furnizat datele de intrare utilizate pentru determinarea perioadei de rambursare, valabilitatea informațiilor utilizate pentru a determina timpul de rambursare și aplicarea corectă a metodei de determinare a perioadei de rambursare. Dacă un auditor energetic extern este implicat în determinarea perioadei de rambursare, operatorul va trebui să obțină toate informațiile relevante de la acel auditor energetic extern (de exemplu, datele reale pentru verificare sau o declarație sub jurământ din partea auditorului energetic independent cu privire la perioada de rambursare calculată).

Verificări privind proporționalitatea costurilor de investiții (secțiunea 4.5): pe baza dovezilor operatorului, verificatorul verifică dacă pragurile prevăzute la articolul 22a alineatul (1) litera (b) din FAR sunt depășite, precum și validitatea informațiilor utilizate pentru calcularea costurilor de investiție. Verificatorul ar trebui să analizeze baza de calcul al costurilor de investiție pentru a verifica dacă

²¹ De exemplu, datele despre operațiuni utilizate odată ce un proiect este implementat pe baza aceluiași ipoteze ca și datele din operațiuni înainte de implementarea proiectului, pentru a asigura coerența la compararea datelor.

informațiile de intrare și ipotezele făcute au fost rezonabile și, dacă este cazul, pentru a le compara cu conturile statutare sau cu alte înregistrări contabile formale.²²

Verificări dacă se aplică condițiile de funcționare specifice instalației (secțiunea 4.6), inclusiv perioadele de întreținere planificate sau neplanificate, pe baza cărora a fost stabilită perioada de rambursare, au avut loc deja sau nu.²³ Verificatorul ar trebui să obțină dovezi de la operator privind condițiile de exploatare pe baza cărora a fost determinată perioada de rambursare, precum și planificarea întreținerii și opririlor etc. Acest lucru ar permite verificatorului să verifice declarația operatorului că aceste condiții nu s-au produs încă. În plus, verificatorul verifică dovezile operatorului cu privire la momentul în care condițiile specifice ale instalației sunt de așteptat să fie îndeplinite și recomandările pot fi implementate (de exemplu, verificând dacă implementarea măsurilor face parte din planurile pentru oprirea unei instalații, programele de întreținere planificate, planuri sau contract de implementare).

Verificări privind măsurile alternative (secțiunea 4.8): verificatorul se concentrează pe proiecte, procese și dovezi furnizate de operator și verifică, de exemplu, următoarele aspecte:

- dacă a fost efectuată o propunere sau un studiu de fezabilitate pentru măsura alternativă cu informații despre posibila reducere a emisiilor, ce proiecte au fost realizate pentru a implementa măsuri alternative și reducerile probabile care trebuie realizate;
- dacă a fost făcută o comparație între măsurile alternative și recomandările făcute dintr-un audit energetic pentru a identifica cele mai bune opțiuni de implementare;
- modul în care a fost selectată și aprobată măsura alternativă, inclusiv luarea deciziilor privind aprobarea unor proiecte specifice;
- alocarea de finanțare pentru proiectul (proiectele) selectat(e) și, după caz, momentul implementării;²⁴
- planificarea proiectului și managementul de proiect al procesului de implementare;
- selectarea și achiziționarea de la furnizori tehnici (sau furnizori ai unui serviciu, de exemplu, schimbări de comportament);
- dacă implementarea măsurilor alternative a fost finalizată și dacă există un certificat formal de finalizare/semnare etc.;
- dacă s-au realizat reduceri echivalente de GES cu implementarea măsurilor alternative în comparație cu reducerile de GES așteptate din implementarea recomandărilor de eficiență energetică. Aceasta ar include, de exemplu, verificări ale datelor privind emisiile înainte și după implementare și aplicarea factorului de emisie (de exemplu, t CO₂/t produs) și evaluarea modului în care acestea se compară între măsurile alternative și recomandările privind eficiența energetică. În acest caz, este important să se izoleze reducerile proiectului de reducerile care ar putea fi realizate prin alte proiecte sau modificări în activitatea în instalație.

Verificările menționate mai sus pot fi efectuate sub **competența actuală a verificatorului ETS** fără a necesita un domeniu suplimentar de acreditare.

²² Dacă verificatorul se poate baza pe înregistrările contabile statutare și pe alte înregistrări contabile formale depinde de modul în care rapoartele contabile formale (auditate) se aliniază cu datele referitoare la anii calendaristici din rapoartele privind emisiile, rapoartele privind datele de referință și rapoartele anuale privind nivelul de activitate.

²³ Poate fi necesar să aveți o declarație de management sub jurământ și semnată în care operatorul confirmă anumite probleme (de exemplu, dacă au apărut anumite condiții de funcționare specifice instalației).

²⁴ De exemplu, o instalație ar putea decide să implementeze o acțiune specifică pentru creșterea eficienței energetice, dar este posibil să nu poată fi implementată până la următoarea oprire majoră a procesului relevant.

Pentru a efectua verificările descrise în această secțiune, operatorul trebuie să furnizeze verificatorului informațiile necesare în timpul analizei strategice și în alte etape ale verificării. Vă rugăm să consultați secțiunea 6.1.2 din GD4 privind verificarea datelor de alocare pentru mai multe informații.

Concluziile verificatorului cu privire la verificările descrise în această secțiune trebuie incluse în raportul de verificare, inclusiv:

- o confirmare că au fost efectuate verificările relevante;
- o confirmare că implementarea recomandărilor a fost finalizată sau că se aplică una dintre excepțiile de la condiționalitate (de exemplu, recomandarea (recomandările) privind eficiența energetică făcută nu a fost relevantă pentru instalație/subinstalație);
- orice alte observații care sunt relevante pentru autoritatea competentă (de exemplu, informații că punerea în aplicare a recomandărilor specifice nu a fost finalizată, orice anomalii constatate în verificarea implementării recomandărilor, orice limitări ale verificărilor efectuate de verificator)

Modelul de raport de verificare pentru raportul privind datele de referință și raportul anual privind nivelul de activitate va fi actualizat. Atât template-ul, cât și GD4 privind verificarea rapoartelor privind datele de referință și datele anuale privind nivelul de activitate vor oferi îndrumări suplimentare.